

Rode: Den Gang man i sin Tid kæmpede om Danmarks Indtræden i Berner-Unionen, sagde alle de, der polemiserede derimod, det samme, som det ærede Medlem nu siger, at de ikke vilde være med til at rejse nogen Mur eller Skranke. Den Gang vare Socialdemokraterne med til at virke for denne Lovgivning, idet de erkendte Berettigelsen deraf. Jeg har ikke sagt, at Berner-Unionen har Æren for Billiggørelsen af Bøgerne, men jeg har sagt, at alt, hvad der den Gang blev spaaet, er blevet dementeret af Kendsgerningerne, idet der ikke har været nogen Tid, hvor Litteraturen har været Genstand for en saadan Billiggørelse som den, der netop nu finder Sted. — Mine Bemærkninger til det ærede Medlem om, hvilke Interesser der bestemte Partiets Stilling, maa han opfatte som en berettiget Retorsion overfor, hvad han sagde til os.

Marott: Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), at Situationen nu slet ikke kan sammenlignes med Situationen den Gang, da Rigsdagen vedtog at tiltræde Berner-Konventionen. Jeg ved godt, at det kneb meget haardt i sin Tid, og at det varede adskillige Aar med at faa gennemført Danmarks Tilslutning til Konventionen, men det, det her drejer sig om, er jo aldeles ikke Modstand mod Beskyttelse for litterære Produkter. Tværtimod, vi ere gaaede med til Bestemmelser, som betyde mere Beskyttelse for Forfattere i det hele taget. Men paa et enkelt Punkt ere vi uenige med de Herrer, nemlig med Hensyn til Beskyttelse mod Oversættelser. Det er det, der her er Tale om. Men sammenligne Forholdet nu med Forholdet den Gang, da man her paa Rigsdagen kæmpede for Tilslutning til Berner-Konventionen, kan man aldeles ikke.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *Andreasen, Marott og Wilmann* (se foran) *forkastedes* med 55 Stemmer mod 17.

Ændringsforslag Nr. 2 til samme Paragraf af *samme* betragtedes som *forkastet* ved Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 1.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 205) *vedtoges* uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning om Godkendelse af Opgørelsen over de Beløb, som Københavns Frihavns-Aktieselskab i Aaret 1911 har anvendt til Anlæg i Frihavnen.

(Forslaget til Beslutning findes i Tillæg A. Sp. 4607).

Forslaget sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Sagens Overgang til anden Behandling *vedtoges* uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Lov Nr. 64 af 7. April 1899 om Tillæg til Frihavnslov Nr. 44 af 31. Marts 1891 § 5.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4615).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Birch: § 5 i Lov af 7. April 1899, som foreslaas ophævet ved det foreliggende Lovforslag, gaar kortelig ud paa, at intet af Havnens Vandarealer eller Arealer, der ere indvundne ved Tørlægning af Vandareal, kan sælges til andre end Staten, Københavns Havn eller Københavns Kommune uden Lovgivningsmagtens Samtykke. Hvis man undersøger, hvad der har ligget til Grund for denne Paragrafs Tilblivelse i sin Tid, viser det sig, at der for dette høje Tings Vedkommende har været en dobbelt Hensigt forbundet dermed. For det første har man villet forhindre, at andre end det offentlige, eller nærmere betegnet de tre nysnævnte Institutioner, skulde kunne vinde noget ved den Værdistigning, der maatte ske med Hensyn til Københavns Havns Vandareal som Følge af den Udvikling af Forholdene, der nu i en lang Aarrække har fundet Sted i Københavns Havn. Men ved Siden deraf tænkte dette høje Ting særlig paa, at Kø-